

Oddílová akce

Úvodník na úvod

Mantana vychází letos již devatenáctým rokem, což už je docela úctyhodné číslo. Klubový bulletin začal vycházet ještě v minulém tisíciletí, v dobách, kdy ještě mnozí z Vás, mnozí současní členové Horoklubu a další čtenáři Mantany ještě nebyli ani na světě. Za ta léta se zásluhou poměrně nemnoha jedinců (redaktorů) a dopisovatelů Mantana vypracovala z černobílého osmistránkového obšťastníku, na poměrně obsáhlý, snad se dá říci i časopis, vycházející s měsíční pravidelností a sledovaný poměrně rozsáhlou lezeckou obcí v regionu.

Přes to všechno by náš plátek mohl být výrazně lepší a rozmanitější, jen kdyby se rozšířil počet dopisovatelů a ti stávající, kdyby uchopili častěji cínusku. Mantana stála, stojí a bude stát (alespoň doufám) na tom, co si sami napíšeme, na článcích v nichž se rozdělíme o své zážitky, poznatky a postřehy (a nemusí být jen z lezení) s ostatními. Chápu, že ne každý má spisovatelské střevo či i jen střívko, pak by ale stačilo napsat každý měsíc alespoň pár řádek o uskutečněných akcích a kdo neumí psát, stačí poslat fotku s krátkým komentářem. Chtěl bych vyzvat zejména mladší lezce, lezkyně, Horoklubáky i nehoroklubáky, naložte pár řádků do té naší společné káry s názvem Mantana a tlačme ji kopce nekopce dál.

Díky Párek

PKH 2016

(Přejezd hřebene Krušných hor na běžkách)

29. - 31. 1. 2016

Jířa Šťastný

Letos to měl být již 13. ročník této stále oblíbenější akce, přihlášených bylo rekordních 27 účastníků a 14 dní předem napadlo docela dost sněhu, takže vše vypadalo v nejlepším pořádku. Ale v neděli před odjezdem se najednou tak oteplilo, že všichni, co ten den vyrazili ráno na běžky při -7°C , v poledne nemohli uvěřit tomu, že je najednou nad nulou a prší. Bohužel tento teplotní trend se udržel celý týden, takže ve středu večer již na horách nebyl skoro žádný sníh a lidi hromadně odřikávali účast. Nejjednodušší by samozřejmě bylo to celé zrušit, ale obávám se, že kdybych to udělal, tak už nás přiš-

Rýžovna

Měděnec ve čtvrtek

tí rok bez zálohy nikde nebytují. A tak se snažím co nejvíce lidí ukecat, aby přijeli aspoň na páteční večírek do Perninku a kdo může, ať zůstane až do neděle. Na pátek nás nakonec zůstává 15 a na sobotu 7 statečných. Nic moc, ale aspoň něco.

Já jsem domluvený se Zdenou, že se sejdem ve čtvrtek večer v Chodově, kde přespíme u Marušky mamky, abychom to měli v pátek blíž do stopy :o). Nakonec si ale běžky vůbec neberu, protože Lubošovi to nedalo a ve čtvrtek odpoledne vyrazil na hřeben zjistit situaci a fotky, co poslal, nebyly vůbec optimistické. Místy by se v lese asi dalo na běžkách popojet, ale na nějakou souvislejší hřebenovou túru to rozhodně nebylo.

Volíme tedy alternativní program a přidáváme se v pátek odpoledne na geocachingový výlet, organizovaný Lubošem a Vladimírem.

Dopoledne ještě stíháme koupit Zdeně nové boty, protože její deset let staré kožené HannWagy se z ničeho nic rozpadly. Po obědě přejíždíme do Perninku, auto necháváme na náměstí a pěšky jdeme na nádraží, kde máme sraz s Urbany. Ti nás po chvíli předjíždějí autem, ale za chvíli se pro nás vrací, abychom nemuseli pěšky. Na nádraží je to přeci jen ještě kus cesty a vlak jede za chvíli. Ve vlaku už sedí Luboš s Vladimírem, tak si k nim přisedáme a dáváme si prvního slavnostního panáka na úspěšné setkání a zdar celé akce. Vystupujeme v Potůčkách, odkud se chceme pěšky vrátit do Perninku a cestou posbírat nějaké ty kešky. U každé z nich si dáváme dalšího panáka, protože máme několik butylek s různými dobrotami a cesta nám tak lépe utíká. Kousek před Rýžovnou Luboš ožívá - má zde vyhlídnutou zajímavou „Earthcache“ - Zlato v Krušných horách. Vydáváme se tedy proti proudu potoka, hledáme vhodná místa

Urbani na Perninku

pro rýžování zlata a nakonec si nějaké ty „zlaté“ valounky i zkusíme sami vyrýžovat. Je to docela zábava, škoda jen, že je všude sníh a ruce ve studené vodě celkem mrznou. Aspoň si dokážeme představit, jaké to bylo doopravdy na Clondiku. Pak už pokračujeme na Rýžovnu do hospody, kde se konečně můžeme občerstvit. Odcházíme už skoro za tmy, cestou přes Hřebečnou a Abertamy ještě sbíráme nějaké keše a do Perninku přicházíme až po osmé hodině večerní. V Plzeňce už je docela dost lidí, všichni známí sedí na sále, a tak se s nimi vítáme. Rychle si objednááme jídlo, protože kuchyně už měla zavírat a doplňujeme tekutiny. Po jídle se většina lidí vrhá k pingpongovému stolu a k fotbálku, takže hudební produkce začíná až později. Svinča hraje na kytaru, Luboš na basu a Agnes je doprovází na perkuse, takže to nemá chybu. Po půlnoci se lidé postupně začínají trousit na pokoje, ale zdravé jádro paří až do časných ranních hodin.

V sobotu po osmé hodině se postupně scházíme na snídani a po ní první nadšenci vyráží na cestu (Ota Pavlas, Jirka Kučera a Zdena jdou pěšky na Měděnec, asi s hodinovým zpožděním za nimi vyráží stejnou trasou i Zuzka Konrádová s Michalem). Svinča, Květa a Pája se jdou projet na běžkách a já s Urbany vyrážíme posbírat nějaké kešky v okolí. Před setměním přejíždím autem na Měděnec a v Horní Halži potkávám Jirku, Otou a Zdenu. Nabízím jim odvoz, ale jsou drsní a chtějí si těch 30 km dojít. Čekám tedy na ně asi půl hodiny v pensionu Sport. Po jejich příchodu se jdeme ubytovat a zhruba hodinu čekáme, než dorazí Zuzka s Michalem. Pak si dáváme večeři a opět doplňujeme tekutiny. Nemůžeme odolat a nakonec si dáváme pár lahví dobrého vína, ale po včerejším večírku a dnešní procházce jsme všichni pěkně utahaní, takže jdeme brzy spát.

Ráno se opět scházíme u snídani a po ní nastává loučení. Jirka s Otou jdou pěšky směr Klášterec, Zdenu a Páju vezu na nádraží do Klášterce, protože musím rychle pro Filipka k babičce, prý je od včerejška nějaký opupínkovaný.

Tímto všem děkuji za účast, ačkoliv nebylo moc sněhu, myslím, že jsme si to všichni užili a minimálně v hospodách z nás měli radost. Tak snad příště to vyjde a bude sněhu víc.

Jířa

Běžkaři na Perninku

VÝŠINA KLUCOVÝCH (KLUC HÖHE)

Blahouš Kluc

Co může být pro (horo)lezce největším darem od jiného lezce? Přece kus nezhodnoceného šutru. S Renulkou jsme se oddali dne 5. 9. 2016 a darem od LeToše jsme vyzískali takový malý kamínek na vršíčku v lese, pro kvakera velká paráda. Samozřejmě jsme chtěli náležitě poděkovat, a tak jsme se v první možný termín vydali pátrat podle "darovacího dekretu" a chtěli jsme hned vytvořit pár linií. Po mírném hledání jsme se dopracovali masívku boulderového typu romanticky umístěného v lese v blízkosti Mezihoří. Zde jsem pouze já vytvořil nějaké hodnotné linky, protože Renča si vyleze nějaký projekt, až porodí. Těšíme se tedy na velkou návštěvnost :).

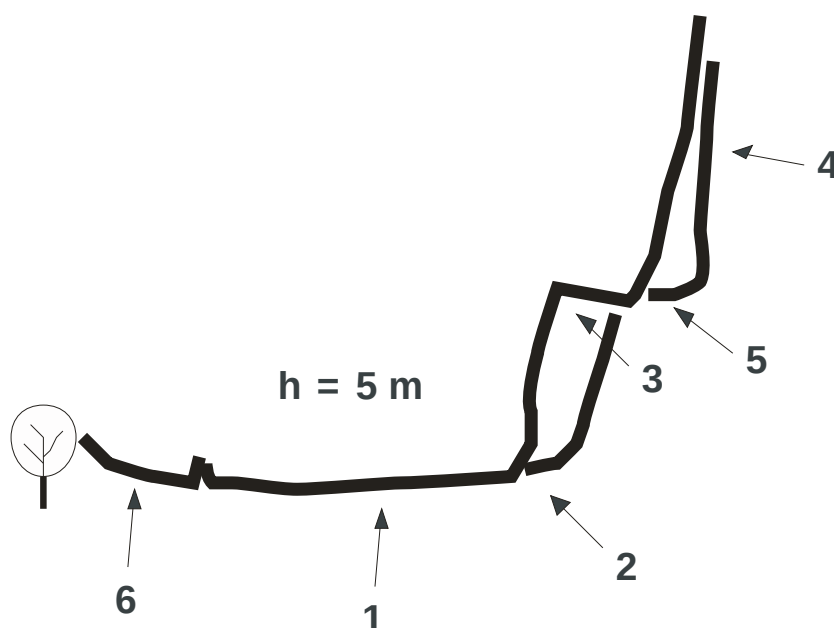
Přístup: Vycházíme z parkoviště u restaurace v blízkosti lyžařské sjezdovky v Mezihoří. Skála se nachází na Mezihořském vrchu na křižovatce modré a zelené značky, kde jdeme ve směru na Boleboř a to po louce asi 200m, a pak bukovým lesem asi 100m a skála je umístěna po levé straně na vrcholu vršíčku 717m.

Souřadnice GPS:

N: 50°32'10,1"

EO: 13°22'27,8'

1. ***Mokrý manželství 4+;** Blahoslav Kluc, 12.9.2015. Středem stěnky n.v.
2. **Novomanželská 3;** Blahoslav Kluc, 11.9.2015 Napravo od hrany přes převíslé chyty.; **5a SD;** V. Dvořáková, 12.9.2015. Přímo po hraně.
3. ***Ogolův slib 3+;** Blahoslav Kluc, 11.9.2015.
4. **Pro boubelku 2-3;** Blahoslav Kluc, 11.9.2015; **4+ SD;** V. Dvořáková, 12.9.2015.
5. **Projekt**
6. **Projekt**

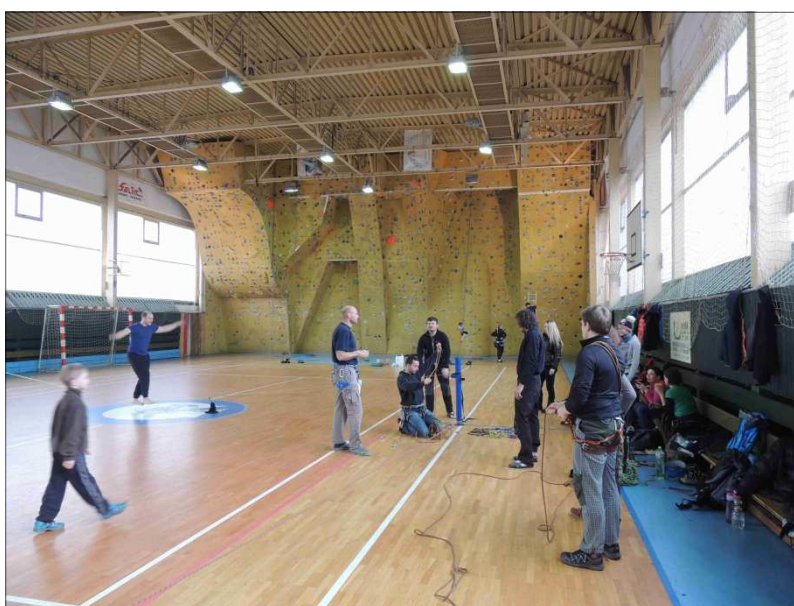
Za grafickou úpravu děkujeme Verče Dvořákové.

Zimní metodika nasucho a brigáda na stěně

Dne 28. 2. 2016 proběhla v Kadani na stěně příprava na zimní metodiku spjatá s brigádou. Ti, co se řádně připravovali na víkend v Krkonoších, si mohli vyzkoušet zejména vyprošťování parťáka po pádu z trhliny a dále se ptát na cokoliv instruktorů.

Velký kus práce odvedli dobrovolníci na stěně, kde se vyměnilo 84ks expresek a to většinou z visu na laně. Předseda LeToš pak prolezl celou zadní část stěny, kde zkontroloval a dotáhl upevnění konstrukce a nýtů a to až do vyčerpání těla.

Tedy Bohouš, správce stěny, všechny zve v těchto zimních dnech na stěnu a děkuje všem, kteří pomáhali.

Tenkrát na písku 2015

Blahouš Kluc

Velice často se mi stane, že se uprostřed nějaké činnosti zasním a zavzpomínám na lezení na písku. Díky nedostatku článků v tomto čísle mám možnost zavzpomínat společně s mými kamarády na písek v roce 2015...

Kubla v Jižní stěně na Starce, Ostrov

Hanka s Alešem po výstupu na Orla

Verča někde v Ostrově

Luboš v neznámé c. na Masivu klasiků, Stěny pod silnicí

Editka na Starci, Ostrov

Pet'áš ve Věčném mládí na Masiv klasiků

Renulka v Jižní c., Masiv trampů, Ostrov

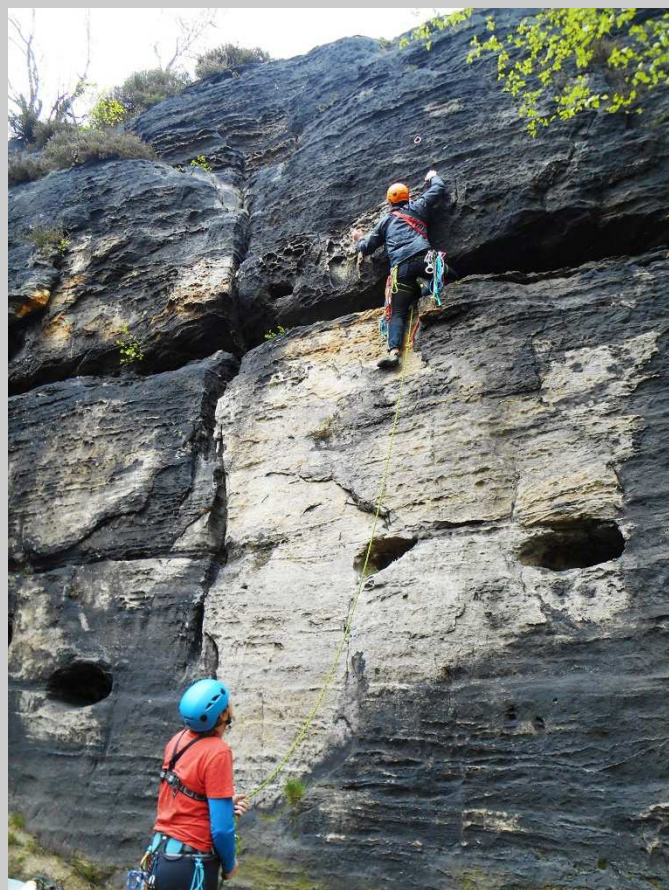

Květule leze Omezenou rychlost na Cestářku

Easy zkouší Větrolam na Rumcajse

Mr. Dick někde v Ostrově

Blahouš dobývá Poštolčí stěnu, M. Tiské stěny

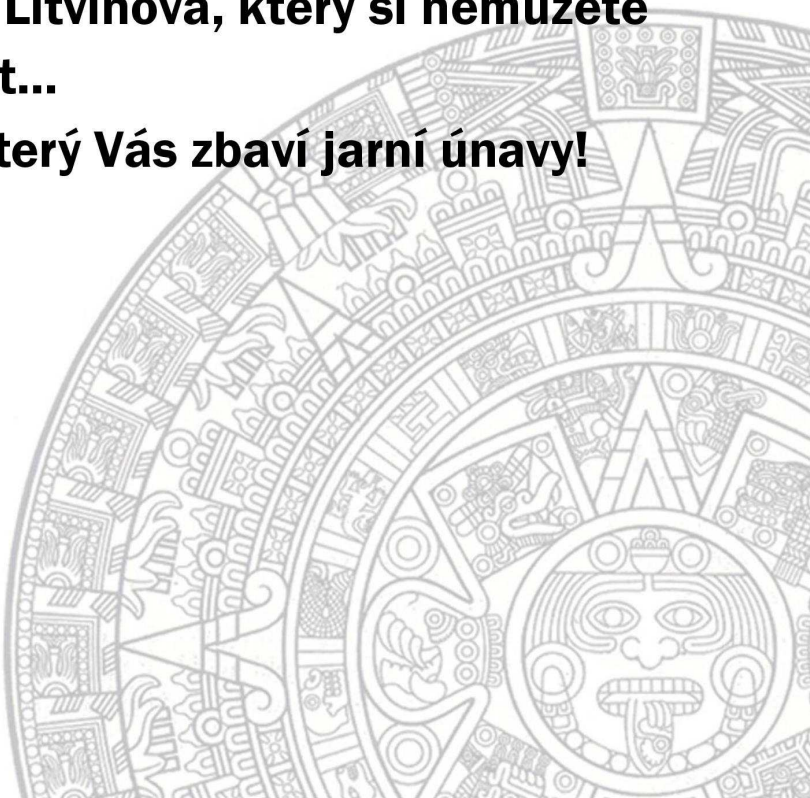
Březen 2016

25. 3. 17:00 – 21:00 - 7. kolo
Bouldering Session

- Otevřený závod v boulderingu.
- Více na www.lezecka-arena.cz.

25. 3. 20:30 - Definitivní ententýk

- Ska-pop z Litvínova, který si nemůžete nechat ujít...
- Koncert který Vás zbaví jarní únavy!

Co kdo s kým, kdy, kde, jak a komu v únoru 2016

Pavel "Párek" Suchopárek

6.2. Početná skupina členů Horoklubu se zúčastnila prvního Horobálu v Tisé, kde náš klub úspěšně reprezentovali, což někteří z nich nepěkně omarodili.

29. 2. Poslední trošku čerstvě napadlého sněhu využívá Párek k projíždce na kameňáčkách.

Výkonem srovnatelným s výstupem na K2 označuje sám Blagodanič pobíhání kolem čerstvě vyskytnuvšího se synka a neméně čerstvé ženy Renulindy.

Kdo chce, navzdory počasí si jiné než lezecké aktivity najde. Budiž Vám příkladem paní Blagodaničová, jež se zhlédla v kojení, přebalování a uspávání. A je v tom sakra dobrá!

Nikdo jiný s nikým nikdy nikde a nijak asi nic!

